

De tabernakel in het midden

Numeri 2 en 3

Als de Israëlieten hun tentenkamp moesten opzetten, dan stond de tabernakel in het midden van het volk (Ex. 25:8; 29:45; Num. 2:2). In elke windrichting waren er dan drie stammen rondom de tentwoning gelegerd (Num. 2 en 3):

- In het noorden: Dan, Aser en Naftali.
- In het oosten: Juda, Issaschar en Zebulon.
- In het zuiden: Ruben, Simeon en Gad.
- In het westen: Efraïm, Manasse en Benjamin.

Zij vormden een grote cirkel rond de tabernakel.

Er werd ook een nog kleinere cirkel gevormd door Mozes, Aäron en zijn zonen (de priesters) en de drie families van de Levieten:

- In het noorden: de zonen van Merari.
- In het oosten: Mozes, Aäron en de zonen van Aäron = de priesters.
- In het zuiden: de zonen van Kahath.
- In het westen: de zonen van Gerson.

Ook wanneer het volk opbrak, reisde de tabernakel in het midden (Num. 2:17).

Wij mogen ons wel afvragen: Waar plaatsen wij de Heere Jezus Christus en God in ons leven, in het centrum of ergens aan de rand? Staan de dingen van God in het middelpunt van onze belangstelling? Eigenlijk nog beter: Staan God Zelf en de Heere Jezus Christus in het middelpunt van onze belangstelling?

De 'dingen van God in het centrum' kunnen we zien bij de tabernakel, die in het midden van de legerplaats stond. De Heer Jezus Christus in het centrum kunnen we zien bij de ark van het verbond met het verzoendeksel, die in het midden van de tabernakel stond. Het verzoendeksel is een beeld van Christus. In Romeinen 3:25 wordt gesproken van de 'genadetroom'. Het woord dat hiervoor in het Grieks wordt gebruikt wordt, is 'hilasterion'. Dat komt overeen met het woord dat gebruikt wordt voor het verzoendeksel in Exodus 25:17-22. Christus Jezus is door God gesteld tot de genadetroom voor de mens. Hij is voor ons gestorven en heeft daardoor de verzoening met God tot stand gebracht (Rom. 5:10).

Een gezegde van gelovige Joden luidt: Het centrum van het heelal is de aarde. Het centrum van de aarde is Israël (Ezech. 38:12). Het centrum van Israël is Jeruzalem (Zach. 14:17). Het centrum van Jeruzalem is de berg Moria (2 Kron. 3:1). Het centrum van de berg Moria is de tempel. Het centrum van de tempel is het 'heilige der heiligen'. Het centrum van het 'heilige der heiligen' is de ark van het verbond. Het centrum van de ark is het verzoendeksel.

Na Zijn opstanding verscheen Jezus aan de discipelen en kwam Hij 'in hun midden' (Luk. 24:36; Joh. 20:19, 26). De Heere Jezus beloofde dat wanneer mensen samenkomen in Zijn naam, Hij 'in hun midden' zal zijn (Matt. 18:20). Hij wil 'in het midden van de gemeente' zijn (Ps. 22:23; Hebr. 2:12). Hij zal ook 'in het midden' van Zijn volk zijn, wanneer het hersteld wordt (Jes. 12:6; Ezech. 34:24; Joël 2:27; Zef. 3:15, 17; Zach. 2:10-11). Ook in de hemel wordt Hij 'in het midden' gezien (Openb. 1:12; 5:6). In verleden, heden en toekomst neemt Hij de plaats in het centrum in. Op de aarde en in de hemel neemt Hij de centrale plaats in. Geven wij Hem ook de plaats 'in het midden' van ons leven?

Plaatsbepaling

In Numeri 2:2 staat dat de Israëlieten zich moesten legeren rondom de tent van ontmoeting. Dit betekent dat éérs de plaats van de tabernakel bepaald moest worden! Hoe konden de Israëlieten anders weten waar ze hun tenten moesten opslaan? Eerst moest de plaats van de tabernakel worden bepaald worden, dan volgde de rest. Een al te ijverige Israëliet had wel eens pech kunnen hebben en zijn tent moeten verplaatsen. Wat als werd besloten om de tentwoning op een plek te

zetten, waardoor zijn tent te dichtbij zou staan? Dan moest hij plaats maken. Of wat als zijn tent stond daar waar een ‘vaandel’ van een andere stam moest komen (door de plaats van de tabernakel)? Dan moest hij ook plaats maken. Hoe jammer is het als we tijd, energie en middelen hebben geïnvesteerd hebben in dingen die later plaats moeten maken voor God. Het is wijs om de plaats van God in ons leven op tijd te bepalen. Dan kunnen we de andere dingen in ons leven de juiste plek geven.

Alles, werkelijk alles diende te worden opgebouwd rondom de tent van ontmoeting, en op de juiste afstand daarvan. Pas als we de plaats van God in ons leven afbakenen, kunnen we de rest van ons leven verder inrichten. Mag het ook even heel praktisch? Hoe steekt uw dagindeling in elkaar? Eerst moet dit gebeuren, dan ook dat; ook dit mag niet vergeten worden en ook dat moet aan bod komen, en dan moet ik proberen om nog tijd voor God te vinden ... als er nog wat tijd over is. Ik heb drie overwegingen die ons kunnen helpen om ervoor te kiezen dat het zo *niet* gaat:

Belangrijk

Ten eerste: wat in het midden staat, is *belangrijk*. Denk maar aan de uitdrukking ‘in het centrum van de belangstelling staan’. Ieder van ons is dagelijks bezig met van alles en nog wat: werk, hobby’s, klussen, verzorging van de tuin, enz. Is het niet belangrijker om ook elke dag met God bezig te zijn? Natuurlijk kunt u tijdens al die andere bezigheden ook aan God denken. Zo kan ik ook de hele dag door met mijn vrouw samen bezig zijn, terwijl wij allerlei dingen doen; maar de beste tijd samen komt pas als we tot rust komen van de dagelijkse taken en ‘tijd met elkaar’ doorbrengen. Dan zien we wat de ander bezighoudt, dan leren we naar elkaar luisteren; dan staat mijn vrouw in het middelpunt van mijn belangstelling, en dan weet ze ook dat ze belangrijk is voor mij. Zo is het ook met God en ons. We moeten momenten hebben waarin God in het middelpunt van de belangstelling staat. Dan heeft Hij onze volledige en onverdeelde aandacht; en zo bewijzen we dat we Hem belangrijk vinden, niet alleen met woorden maar ook met daden.

Waardevol

Ten tweede: wat in het midden staat, is *waardevol*. Stel u zich eens zo’n zwervend volk voor. Het reist van de ene plaats naar de andere door de woestijn met overal volken die hen liever zien gaan dan komen. Zo hebben we bijvoorbeeld Amalek, die

komt om te strijden tegen Israël (Ex. 17:8-16). Zou het dan niet verstandig zijn om wat zeker veilig moet worden bewaard in het midden van het legerkamp te plaatsen? Denk ook maar aan de middeleeuwen. De woning van de kasteelheer bevond zich altijd op de veiligste plaats van het kasteel. Zo zegt de Heere Jezus ook tegen Zijn discipelen bij Zijn hemelvaart: 'Ga dan heen (...), hen lerend te *bewaren* alles wat Ik u heb geboden' (Matt. 28:19). Er staat niet zoiets als 'doen' of 'volbrengen'. Dat hoort er natuurlijk ook bij, maar de nadruk ligt op het 'bewaren'. De woorden van de Heere Jezus zijn op zichzelf al zo kostbaar dat ze bewaard moeten worden. Bewaren betekent niet dat ze ergens ver weg gestoken worden achter slot en grendel, uw Bijbel in een kluis. Het gaat er juist om dat ze gekoesterd worden en in de gedachten aanwezig zijn. Het gaat erom dat de woorden van de Heer Jezus gelezen en besproken worden, zoals een kind zijn favoriete boekje steeds wil herlezen of zijn favoriete filmpje steeds weer wil zien.

De gemeenschap met God is iets dat heel kostbaar is voor de gelovige. Maar het is ook iets dat zo vaak bedreigd wordt en het dreigt te verliezen van allerlei andere bezigheden. Voor heel veel dingen hoeven we geen tijd vrij te maken, ze krijgen automatisch de tijd die ze vragen. Maar om gemeenschap te hebben met God is het vaak moeilijk tijd vrij te maken; eigenaardig is dat. Maar zonder die gemeenschap is er geen voeding voor ons geestelijk leven. We doen er goed aan erop te letten dat we gemeenschap hebben met God. We doen er goed aan bij het invullen van onze agenda 'tijd voor God' steevast eerst in te vullen. Hierbij hoort de vraag: Hoeveel plaats en ruimte krijgt God in ons leven? De tenten van de Israëlieten waren veel kleiner dan de tent van ontmoeting. De omheining van de tabernakel was 100 bij 50 el (Ex. 27:9-12). Eén el komt ongeveer overeen met een halve meter. De omheining was dus 50 bij 25 meter. Het grondoppervlak van de tabernakel was 1.250 m². Hoe almachtig God ook is, Hij werkt in ons leven met de ruimte die wij Hem geven. God gaat in ons leven niet te werk als een veroveraar die elke weerstand tot uitbreiding van zijn gebied neerslaat. God wil wel uitbreiding van Zijn gebied in ons leven, maar Hij wil dat wij dat samen met Hem willen.

Toch toont Filippenzen 2:13 dat Hij zelfs dát verlangen in ons hart legt (vgl. Ps. 27:8). Hij kent ons beter dan wij onszelf kennen. Uit onszelf zijn we niet geneigd Hem alle ruimte te geven, maar Hij weet dat dit nodig is voor ons. Zo werkt Hij 'achter de schermen', liefdevol, aan ons om de ruimte voor Hem in ons leven te vergroten. Hij wil dat wij Hem die ruimte geven en samen met Hem ervan kunnen genieten. Veel gelovigen laten God alleen toe bij hun 'geestelijke activiteiten'. We willen graag dat Hij erbij is in de samenkomst van zondagmorgen, ook wel bij de Bijbelstudie tijdens de week, en als het goed is ook in de bidstond. Kent u dat plaatje? Maar God wil ook erbij zijn als u gaat werken. Hij wil ook meegaan, als u op reis gaat of naar de

wekelijkse sportclub. Ook daar wil Hij uw leven gebruiken tot Zijn eer. Of heeft u liever dat het op uw werk niet bekend wordt dat u christen bent? Misschien mag dat dan nog wel, maar heeft u liever dat ze u niet teveel vragen stellen. Dan is dat een verloren ruimte in uw leven. Hetzelfde geldt voor uw woonwijk, voor de mensen die u op reis ontmoet, enz.

Opvallend

Ten derde: wat in het midden staat, is *opvallend*. Als u in één oogopslag, van bovenaf naar het hele tentenkamp van de Israëlieten zou kunnen kijken, dan zou uw oog onmiddellijk vallen op de tabernakel. Die speciale tent van ontmoeting, helemaal in het midden, waar voortdurend vuur brandt, waar alle andere tenten op enige afstand van staan. Die tent in het midden is opvallend en daardoor ook uitdagend voor nieuwsgierigen. Het zou toch eens wat zijn, als onze relatie met God zo zichtbaar zou zijn in ons dagelijks leven! En als die zichtbare relatie dan de nieuwsgierigheid van de mensen rondom ons zou prikkelen! En stel u voor, dat bij de vervulling van dit verlangen onze relatie met God dan ook uitnodigend en aantrekkelijk zou zijn! Dat zou nog eens wat zijn. Het *begint* allemaal met zélf een intense relatie met God te onderhouden en daarin uw levensvreugde, uw levenskracht, uw levensdoel en uw levensvervulling te vinden. Zoals we zingen in een bekend lied: 'Heer, U bent mijn doel' (vgl. Fil. 3:14).

En als wij dan in ons leven merken: 'Hij kan niet verborgen blijven' (Mark. 7:24). Als iemand gepassioneerd is over iets, dan kan hij er niet over zwijgen. Als iemand iets ongelofelijks meegemaakt heeft, dan kan hij daar toch niet over zwijgen? Denk maar eens aan een dolverliefd koppeltje, die zwijgen ook niet over elkaar. Als ik denk: ik wil Hem niet meer noemen, niet meer spreken in Zijn naam, dan laait er in mijn hart een vuur op, dat brandt in mijn gebeente. Ik doe moeite het in bedwang te houden, maar ik kan het niet (Jer. 20:9). Kent u dat gevoel nog? Lijkt dit niet enorm op wat wij noemen 'de eerste liefde' (vgl. Openb. 2:4)? Kunnen gelovigen in hun eerste liefde over hun Verlosser zwijgen? Misschien stond Hij wel meer in het midden in de tijd van die eerste liefde, dan nu.